

HRVATSKA RIEČ

PREDPLATA: ZA ŠIBENIK DONAŠANJEM U KUĆU TE ZA AUSTRO-UGARSKU
POŠTOM NA MJESEC K 1-25. ZA TROMJESEC K 3/75 POLUGODISNJE I GO-
DIŠNJE RAZMJERNO. — ZA INOZEMSTVO K 15 I POŠTARINA. — PLATIVO
I UTUZOVI U ŠIBENIKU.

POJEDINI BROJ 10 PARA.

JUTARNJI LIST
IZLASI SRIJEDOM, PETKOM I NEDJELJOM
Telefon br. 81. — Čekovni račun 71.019

UREDNIČTVO I UPRAVA „HRVATSKE RIEČI“ NALAZE SE U „HRVATSKOJ TI-
SKARI“ (Dr. KRSTELJ I DRUGI) — RUKOPISI NE VRACAJU SE. — NEFRAN-
KIRANA SE PISMA NE PRIMAJU.

OGLASI PO CIENIKU.

Molimo malo ustrpljenja!

„Hrvatska Rieč“ odkada je počela redovito i češće izlaziti — dosada u sve 7 puta — bila je zaplijenjena 3 puta, a to znači da je od 7 puta samo 4 puta mogla biti redovito odpremljena.

Tri puta je bila „Hrvatska Rieč“ zaplijenjena redom. Jednom, u petak, bila je zaplijenjena kad smo već list opremili, dokle vlast ju je zaustavljala na poštama, i mi nismo mogli prirediti drugo izdanje.

Zadnji broj od nedelje, jer se u nedjelju ne smije raditi, pripremili smo u ponedjeljak i razasli.

Sve ove zaplijene nose za posljedicu nam velikih troškova, zanoveti, zakašnjenja, neurednosti, u obče sve stvari koje vema skupo zapadaju. Ali mi smo odlučili odhrvati se i pobediti... jer dok smo živi i dok tražimo pravo i istinu, nema sile kojoj možemo ili bi htjeli podletići.

Ove zaplijene nose predbrojnicima takodjer štete i čine da list nerедово primaju — ili ga kao u petak u obče ne prime — a to — misle valjda neki — dodijat će predbrojnici i list mora podleti, jer će ga odbiti veliki broj predplatnika.

Nego mi smo osvjeđeni, da su naši predplatnici isto tako odlučni kao i mi te neće nasjeti, nego će nas tim revnije svojom podporom pomagati čim vide da smo većim borbam izloženi.

„Hrvatska Rieč“, koja od svog postanka služi narodu, i koja je u svojem trudnom radu znala uviek pobediti, znati će i najnoviju navalu odbiti. Na nijedan način ona podleći neće dok bude imala u svojim predplatnicim potrebitu podršku.

Tu podporu — bez samohvate — mi smo svesni da „Hrvatska Rieč“ i zaslzuje, jer ne samo čini svoju dužnost uviek kad se radi o obrani narodne časti i dobrobiti, nego nastoji da i češćim i redovitim izlaženjem, te svojom uredbom, i skupocjenom brozavnom službom udovolji potrebanim svojih čitaoca.

Opetujemo, mi smo osvjeđeni da sve ovo uvidjaju naši predbrojnici, a što smo češće, radi zapljene prisiljeni zakasniti opremom lista, to će i oni uviditi da im je dužnost imati radi tega malo ustrpljenja.

Mi smo poslali zaplijene članke zastupnicima da radi njih interpelliraju u parlament. I mi ćemo tada doneti našim čitaocima zaplijene stavke. Tako ćemo činiti uviek u buduće, pa smo sjeguci da će zaplijene bili uzaludne i da će list posve redovito naši predbrojnici primati, kako smo prvo-bitno odlučili.

Molimo samo malo ustrpljenja!

Razrust hrvatskog sabora.

Brozav obavio je, da je hrvatski sabor sazvan za dan 7 studenoga da sastuša kraljevsku poruku. Ton vladarev ručnog pisma odaje da saziv sabor ovaj put nije onaj obični nastavak

odgodjenog saborskog rada, nego da se radi o stvari veće zamašitosti.

Kraljevsku poruku hrvatskom saboru mogli bi sadržavati poziv narodnom zastupstvu da omogući radnu sposobnost sabora, proizvodjšlog iz proširenog izbornog prava. Od sabora ovoga čekaju rješenje tolike važne zakonske osnove političko-upravne i narodno-gospodarske naravi, osobito u korist seljačkog stališta. Vjerujte je ipak, da će kraljevska poruka, obzirom na radnu nesposobnost sabora, navajiti narodnom zastupstvu da se sabor razpušta. Ova druga kombinacija nalazi podkrepe i u komentaru magjarske štampe, osobito u pisanju Khuenovskog „Pester Loyda“, koji često i bistro veli, da je sabor sazvan samo za to, da bude razpušten.

Nestaje dakle, nakon kratkotrajnog života i tek dvomjesečnog „rada“, sabora koji u svojoj misterozno težko da ima prema i u ovom nagodenbenjačkoj eri. U njemu je hrvatsko-srbska koalicija bila zastupana po prilici onom broju koji je imala god. 1906 nakon poraza starih magjara; ali kako su ona u nju bile velike nade, tako su izdizanjem ovog sabora još veća s njom razočaranja; i kako su prve sjednice sabora pred pet godina, u suslagu opozicione strane, stajale na nekoj visini, prozeće duhom narodne slobode, tako su dona sadašnjeg sabora bili dani umiranja parlamentarizma i slobodarskog duha, a nadbijanje egoističnih povriva i utakmica između nagodenbenih stranaka, koja će se bolje dovoriti Magjari, na uštrb i zadnjih prava Hrvatske.

U hrvatsku javnost htjelo bi se uliti uverenje, da je borba Khuens-Tomaševića protiv hrvatsko-srbske koalicije borba magjarske državne ideje protiv državne individualnosti Hrvatske. Osobito ovi iztuši srbski samostaci, koji ne prestaju izictati svoje žrtve za Hrvatsku. Tih je junačenja koalicionika proti Pešti bilo zaista dosta, ali su ta junačenja imadjnari konac onog teatralnog izstupa Tuškanovog pred spomenikom Jelačića bana za pretom s Ugarskom. I možda bi sve te koalicioniske prijetnje preše od rieci u djelu, da nije srpskih specijalnih zahtjeva, pravoslavni crkveni fondovi, ambicija presvetile gospode u koalicionima egzekutivnim odboru i toliko nezastitnih željica raznih koalicioniskih veličina. A te slabe strane koalicionala predbro su poznate, a da ih Tomašić i Khuensi ne bi držali u šahu. Autonomija pravoslavne crkve očita je povreda autonomije Hrvatske, ali gdje je taj član grčko-istočnog crkvenog sabora koji bi se bio digao i tražio da se te crkvene autonomije grčko-istočnjačke doveđe u sklad s autonomijom Hrvatske? Ali ovako magjarski vlastodržci mogu da podražaju appeti Srbeima i crkveni fondovi mogu da služe kao nagrada za izdajnički rad protiv Hrvatske. Eventualna opozicija ovakvih nagodenbenaka baš je kću naručena, jer kada da nagodenbenjačkoj ideji sačuva onaj dio pučanstva koji još nešto drži do ljudi imena i prošlosti, a s druge strane jer ona sama najbolji je uztok opoziciji protugodbenoj. Na ovaj način dolaze magjarski krugovi — kao Tiszin „Az Ujság“ — do tog te otvoreno kažu, da hrvatski sabor ne treba imati većine, jer on nije nikakav parlament.

Nego u ovaj odnosno nadošao je jedan novi faktor, koji je kadar ugrozio nagodenbenjačku većinu, a taj je ujedinjeno pravštvo. I baš ovo ujedinjeno pravštvo sa svoja 24 zastupnika u saboru bilo bi u stanju omesti svaki rad ma i složnih nagodenbenjačkih elemenata. Pester Loyd među redima to održava kad opominje koaliciju, da je upravo obvezana sporazumiti se s Tomaićem baš obzirom na „railliranje zakletih neprijatelja državnopravne nagode, obiju frakciju stranke prava u jedinstvenu grupu“.

Novi izbori imali bi donjet u ove odnošaje osobnih-borba i egoističnih ci-

jeva jedan svielli momenat, koji će sicešu barovinsku politiku užidati na šire vidike i postaviti odlučnu granicu između davanja tabora: za Hrvatsku i proti Hrvatskoj. Hrvatsko-srbska koalicija u našem životu je jedan balast, koga mora nestati. U interesu je narodnom da smrt ovog sabora bude i njen brodolom.

Makarska.

Izbor zastupnika grada Makarska i odgovor na utvraško-demokratske laži.

VII.

Podkupljanje.

Došadašnjim našim člancima obroriti smo sve one laži, što su ih širili naši protivnici o ovom izboru. Sad ćemo se pak osvrnuti na klevetu o tobožnjenju podkupljanju sa strane pravaša.

U ovom slučaju najbolje se obistuje ona poznata: reci mi, da ti ne rečem.

Svakomu je dobro poznato, da je stranka prava u Makarskoj veoma čvrsto organizirana, i da su njezini redovi savsim kompakti, kao malo gdje u pokrajini. Njezin pravac i zadatak bistro su označeni, a pristaše uvereni i odusevljeni. Baš za to, stranci prava u Makarskoj ne treba podkupljanja.

Sa protivnicima je uprav obratno. Njih, kao stranku, ne može se smatrati, jer to nije nikakova stranka, već je to skup najraznolikijih elemenata, koje međusobno spaja pohlep za čestima i interesima.

Nema tu govora o kakovom uverenju, jer su devet desetina njihovih pristaša bez ikakvog osvrdjovanja, kako se je o njima sgodno izrazio jedan, koji ih dobro poznae, a koji nije pravaš, već je njihov prijatelj i pristaša.

Najbolji dokaz o uredjenosti i nepolebitivosti naših redova je, što isti birači, koji su god. 1908 glasovali za Klaricu, glasovali su za njega i ove godine. Izlinskičini samo jedan; pa ako je ovaj izstupio u pravalski redova, znak je, da je tražio interesa, kojeg nije mogao naći kod pravaša, već ga je našao kod šarenjaka, te između njih našao sebi dostojno mjesto.

Podkupljanje to je glavno sredstvo naših protivnika, i jedini način kojim uzdrži svoju klimave redove. Oni i njihovi župi su ga u predečer izbora, i sam je to pripovedao.

1. Jedan vječni njihov izbornik nudio se je javno uz poruku: „Ko da više! Kupili su ga u predečer izbora, i sam je to pripovedao.

2. Dvojica poznatih, koji nemaju ništa zajedničkoga ni sa hrvatskom ni sa našim borbama, javno su pred svjedocima govorili, da će oni glasovati za Jurakovića, gđe kumi, moli, zaklinje, obecaju, civili i plače, vredni su najbolje tragikomedije. Danom i noću motao je i napostovo birače, kada ga kakovit duh gongja. Obecavanja i zastrašivanja bila su na dnevnom redu. Stari Piero Rismundo u rukavim od košulje izlazi van i nagovara jednog našeg pristašu, da će mu obćina to i dati, inače da će ga smjesti odustupiti. Nu pošteni naš pristaša muževno odgovorio starom Pieru, i pokazao mu da se značaj i uverenje ne mjeri ni bogatstvom ni čašću. I drugi naš pristaš bio je napastovan od stanovnika, koji su mu obecavali zaslubu kod obćine, ali i on pokazao je protivnicima, da podiju medju svoje pristaše kupovati, jer da se pravaš ne kupne a niti prijetja plasti.

3. Jedan šarenjak, kojeg su i do onda plačali eda im glasuje, ovoga puta osobito se je puntao, pa je tražio odvješ velik zalogaj. Žaludu su bila sva moljanka, da bi ga na liepe i uz prazne obećanja privabili. On je ostao neprimenjan i odgovarao: novac ili nikako drugačije. U jutro na dan izbora bio je pošao u polje, eda izbjegne glasovati, pošto ga do tada još nisu bili platili. Tekar kad su mu označeno da njega svolu predali, pošao je glasovati. Ovo su razni vidili, a on je sam novce u rubcu pokazivao, kad je iz stanovite kuće izšao.

4. Poznati neki dužnik Jurakovića također nije htio glasovati, dok mu se

prvo neurči odnosna znatna svota. Na ovoga se je propali kandidat osobito tužio, a kako kažu, nakon izbora zatražio sudbeno utjerbu vjeresije, što mu dotičnik duguje.

5. Dvojica nagadali su se sa kapanjama šarene bande za više dana, uprav kao cigani, misleći jedne druge prevariti. No dotičnici bili lukaviji, te kapone morađo unapred novce iz izbora.

Ovakovih i sličnih primjera mogli bi smo i još iznjeti, ali je i ovo dostato da čitacu upoznadi „moralni“ način, koga upotrebljavaju naši protivnici za prijavu izbornice. Javna je pak tajna, (a ovo smo čuli iz usta glavnih šarenjackih agitatora) kako je i sam propali kandidat jaukao i jedikovao i žao se, da svoje birače mora zlatom kupovati, dok je iznos za primjer Klaricu i njegovim biračima, ali se oni ne podkupljaju. Sve je ovo poznato našem gradjanstu, ipak šarenjaci imadu smjelosti da drugom predbacuju ono, što su sami radijli. Mi smo nerado ovo iznjeti, ali od njih izazvani moralni smo odgovoriti, a do potrebe iznjeti čemo i još krušpnjega, sa svim imenima i prezimena.

Agitacija.

Ne treba da obširno o agitaciji govorimo, jer kad bismo htjeli potaknu srušiti agitaciju prikazati, trebovala bi cjele knjige. Sva su dopuštena i nedopuštena sredstva protivnici upotrebljavali i najveću glasine Širili. Sam propali kandidat Juraković uprav se je bio toliko zaboravljen, da ga nikad nismo mogli misliti, da ga gaštri i častoljepnost mogu u onoj mjeri zanjeti. Skoro bismo mogli bez pretjeranosti uzvrditi, da je taj čovjek toliko pamet bio izgubio, da je tako sazajlenje pobudjivao; jer inače sjegurno nije bio pri svršetku da je naš ponajbolje pristaša nagovarao da za njega glasaju, ili da se uzegnu od glasovanja. Prizori su se tad odigravali, gledaju i slušaju Jurakovića, gđe kumi, moli, zaklinje, obecaju, civili i plače, vredni su najbolje tragikomedije. Danom i noću motao je i napostovo birače, kada ga kakovit duh gongja. Obecavanja i zastrašivanja bila su na dnevnom redu. Stari Piero Rismundo u rukavim od košulje izlazi van i nagovara jednog našeg pristašu, da će mu obćina to i dati, inače da će ga smjesti odustupiti. Nu pošteni naš pristaša muževno odgovorio starom Pieru, i pokazao mu da se značaj i uverenje ne mjeri ni bogatstvom ni čašću. I drugi naš pristaš bio je napastovan od stanovnika, koji su mu obecavali zaslubu kod obćine, ali i on pokazao je protivnicima, da podiju medju svoje pristaše kupovati, jer da se pravaš ne kupne a niti prijetja plasti.

Ta i mi smo odmah rekli, da se mandati stižu izborom, a „Narodni List“ barem toliko može znati o zastupnicima i biračima pripadnicima stranke prava, da je ujek svoje kandidate proglašavala stranka prava preko svoje veće i uprave u sporazumu sa biračima.

„Narodni List“ valja da zna, kako su u stranci prava sa zastupnikom Blaškinjem prestale i samovolje i . . . izdaje.

Novi načelnik u Splitu.
Split, 7 listopada.
Glasilo za interese „Narodni List“ po svom običaju htio bi da reče stogod a ne može, nesmisli, pa prisiljen da potvrdi ono što smo oprovrili glede zastupnika Perića i Vukovića, tobože, kako on saznaje, donosi, da se zastupnik Perić u takovom slučaju nebi obraćao na upravu stranke prava nego na birače. Razumijemo „Narodni List“, on hoće da izloži zastupnika Perića, ali tko može nasjetiti „Narodnom Listu“?

U gradu svih fuzija i konfuzija pala je prva rieč o kompromisu utvraško-demokratskom. Bečka jabuka dana je Smoljaki, dok općinske stolice odlučile po brotski podfoteli Demokrati, kao mladi i boljeg appetita, oteže starijima u mirno doba dva vična, što izazava nezadovoljstvo u Trumbićevom logoru i to je bio glavni povod Trumbićeve „laklike“ kod naknadnih izbora za Zadar. Gradjanstvo svojom pasivnošću najbolje je dalo izražaju i odobrenja kompromisnoj listini, da su čak pozivali pismeno na glasovanje i pravaš, jer da prijeti pogibao za hrvatski karakter grada Splita od Talijana.

Usled poglavarske odluke, kojom se ukida izbor dra Prvana, nastala je akutna nemadna kriza, utvraški vičnici prijetili su odrekom, ali rješenje namješnici, koje je zabacilo odluku prve instance, umirilo je svih.

talijanskog ratnog brodovlja u egejskom moru.

Medutim ni Turska ne stoji skrivenih ruku, neko šalje vojnike i muničiju na razne otote u egejskom moru, da suzbije navalu talijanskog brodovlja. I u Tripolitaniji samoj turske strane sakupljaju se u Bengazi, kamo je preko Egipta stigao junak mladoturske revolucije Enver beg.

Porta je upravila prosvjed proti postupku Turske svim velelastima koje podpisale zapisnik konferencije u Haagu. Povijevje se na konvenciju o postupku za vrijeme rata, po kojoj pučanstvo, koje prije okupacije zemlje svojevoljno diže se na oružje, smatran je kao ratujuća stranka. Italija je svojim postupkom u Tripolisu i Bengazi provredila načela, koja je sama podpisala. Talijani su bez milosrdja strijeljali pučanstvo u okolicu Tripolisa, bez obzira na spol i na dobu, pod izlukom da nekoliko turskih rođadoljuba htjelo je pritići u pomoč turskim vojskama koja ih htjela osloboditi. Generalni štab talijanski poslovni je smjer medju sve urođenike i dalje daje strijeljati nevinje. Porta mogla bi smatrati, da je i sama rješena dužnost da poštiva prama prama Italiju određe haaska konvencije, ali ona nije htjela da iztjera sve Talijane iz svojih zemalja, nego je pače naredila, da se sa zarobljenim Talijanima postupa lijevo i da se Talijane u Turskoj ničim ne povrđujuje.

Ovaj dopis svršava tim, da Turska prosvirajući protiv okrutnosti i pokolja vrši ne samo čin samoobrane nego i dužnost mnogo uživšeniju, jer sada ujedna pogibelji je da ostanu mrtvo slovo.

Nije li ironija, da je Turska danas primorana postaviti se kao zaštitinu civilizacije protiv surovosti naprednih evropskih naroda?

Sporazumno birani podišli se. Demokrati ustanoviše svoj posebni klub, a za njima se povedešte utváraši. Tačno rastavljeni povedešte rieč o izboru načelnika i svidi im se osoba Vicka Katalinića, proti kojoj mi nemamo ništa, ali poznavajuć dobro iz zadnjih naknadnih izbora njegov diplomatski talenat i promatrajuć ga iz blíže kao čovjeka bez inicijative i svoje volje, osim što ga je priroda nadarila, da zna čitati pisane i od drugoga sastavljene govore i nazdravice, ne možemo, a da Splitu ne čestitamo od srca na izboru načelnika.

Za prvog prisjednika određen je dr. Smoljaka, za drugoga pako doturić Taraglia, drugim riečima kormilo buduće uprave povjereno je demokratima. Nama pravašima sasvim je razumljivo, zašto su se demokrati složili za Katalinića i njegovu kandidaturu zagovarali; prvo radi njegovih vrilina, drugo što će nova općinska uprava sklopiti zajam od 6 milijuna kruna, a tím će narasti porez, dok opet svaku krvnju i pogrešku općinskih otaca mogu da svafe na „načelnika“ Katalinića i tako pred pučinom svaki put mogu da ostanu čistihi prstiju. Ne muči nas brig, u što će se novac tog zajma uložiti, za to ima da se stara zet prvoga prisjednika, koji umije plodnosno novcem na korist grada barati.

Demokratska sad gospoda vede i obvlade u novom vječu i preko načelnika pro forma Katalinić i ostalih njegovih pristaša opušćani se dočepaše jasala, u jednu rieč narodnjaka je u vječu nestalo, jer im demokrati oteši sva glavna mjesata, dok su im ostała vjerna samo dva svećenika, da im pjevaju smrtno opiedo, i ta dvojica mirzovljasta su lica, jer im nje uspio manevar s pravašima, pomoću kojih Trumbiću imala se povratiti stara slava.

Kako danas stvari stope, demokrati su faktično gospodari občine; učinila ih je takovim utvara ili bolje Trumbić, koji je pred tri godine svojom rukom u „Velebitu“ pisao: jao ti ga se Splitu, ako občinom zavladaju demokrati; a to i mi podpisujemo.

Hrvatović.

DOMAĆE VIESI.

Za učitelje u Dalmaciji.

Prinamio iz Zadra: Oprovrignite neki-danšnu vies odavde u Vašem listu, kada da bì Zemaljski Odbor bio posla pokrajinskog školskog Vieču na prouku kakvu osnovu za poboljšanje ekonomskih prilika našeg učiteljstva. Mogu vam pozitivno javiti, da na pokrajinsko školsko Vieče do sada nije stigla od Zemaljskog Odbora nikakva osnova za poboljšanje učiteljskih plaća. Ovoliko na znanje i ravnanje našem učiteljstvu.

Sudbina hrvatskog sabora.

Jučer u 20 sati na poziv saborskog predsjednika dr. Papratovića sastao se hrvatski sabor, da sasluša kraljevsku potruku. Sastao se po prvi put u sjajno preuredjenoj saboru. Kako se očekuje da će sabor biti razpušten, to su se sve stranke dale na izborne priprave.

Po nekim viesima, izbore imali bi biti raspisani već dne 8 ov. mj., a obavljeni od 17 do 25 ov. mj.

Konferencija pravaških zastupnika.

U povodu sazive i eventualnog razputa hrvatskog sabora dr. Mile Starčević i dr. Aleksandar Horvat sazvali su za sinoć konferenciju obih dosadašnjih saborskikh pravaških klubova.

Prva manifestacija ujedinjenih pravaša.

Sinoć kao na dan sastanka hrvatskoga sabora, pravasko građanstvo grada Zagreba priredilo je svečani komers u proslavu ujedinjenja stranke prava.

Ljekarnik i lječnici.

Iz Sinja primamo: U „Hrvatskoj Rieći“ donešeno je, kako ljekarnik Varda kroz zadnje tri godine za siromaške ljekove prijeo od općine preko 36.000 K. Očitovalno je dokazano da ovakom silnu potrošku glavnim uzrokom su naši općinski lječnici Bulat i Masović, koji propisuju skupu ljekove (ili kur konjaka kruna 18), propisuju ljekove siromašiva i onim koji bi mogli platiti, dokaz Lucić u Turjaci. Ob ovome moglo bi se mnogo toga napisati, ali za sada. — Istinović.

Razprava protiv omladinaca u Dubrovniku.

Razprava proti našim mladincima, na tužbu drž. odvjetnika radi dogodjaja pri godom mladohrvatskog zbora u Dubrovniku, zakazana za 30 pr. mj., odgođena je na predlog branitelja dr. Krstelja za 22 ov. mj. Svi su tuženi po § 81., i to jedan Sarajlija, jer bi bio udario komesara Hruscha, a ostali se opri redaru i uhvatili ga neki za prsa a neki za ruke.

Hrvatsko-slovenski klub prava novoj vladai.

Iz Beča nam javljaju, da je moguće da politika južnih Slavena na carevinskom viču, zadobije novi smjer. Odnošaj između Čeha i južnih Slavena u zadnje doba odlinili su. Među hrvatskim i slovenskim zastupnicima prevlada uverenje, da u velikom dielu čeških zastupnika nema razumijevanja za hrvatsko-slovensko pitanje.

Nove smutnje u Bosni.

Dne 29 listopada obravljana je u Travniku skupština muslimanskih nezadovoljnika koji se kupe oko dra. Halidaga Hrasnica i u bivšeg sarajevskog načelnika Esada efendije Kulovića. Skupština izjavila se protiv onih muslimanskih samostalaca koji se priključiše ekzekutivima, odnosno Hrvatima.

Ovaj pokret kao da nije daleko od bosanske vlade i srpskih prstiju, kojima je zazorava slog muslimanskog i katoličkog elementa u Bosni i Hercegovini.

IZ GRADA I OKOLICE.

Kuga na svinjama uredovno je ustanovljena u Krkoviću občine Škradinske, te je cijelo selo zatvoreno za izvoz, uvoz i prevoz svinja.

Jedan umjetnički talenat. Imali smo priliku vidjeti grb občine Šibenke, što ga je za ured občinski nastlikao g. Zvonimir Rakamarić, obč. kancelista, te smo se upravili lepoj radnji koja odkriva neosporni talent g. Rakamarića, za slikarstvo. Šteta što g. Rakamarić nije u prilikama, da se dalje kultivira, inači nema sumnje da bi se iz njega razvio umjetnik. Ne bi li se ipak moglo ovog vrednog mladića kakogod doprijeti, da bar za jednu godinu podne na nauke, i steče ono znanje i one upute, po kojima bi karao portretista mogao da u isto doba sebi zasludi i udovolji potrebama našeg sveta, mještje da se služi kod stranih pengača ili kod nejakih spekulativnih tvrdka.

Pregledba bolnice i ludnica. Kako čujemo, dolazi u Šibenik prisjednik Zemaljskog Odbora dr. Macchiedo da pregleda poslovanje bolnice i ludnica.

Izpravci. Roša Joso p. Šime i Ive Dunkić Markov mole nas da ispravimo našu vies o dogradjanju, prigodom kojega je nastradalo pok. Ćimir, onamo da su oni bili u drugom društvu, da nisu pjevali ni halabučili i sve drugo da nije istina. U ostalom sve ovo izpostaviti će se na sudu.

U istoj našoj viesi pogriješno je spomenut Laurić Niko, a mora stajati Laurić Marko Nikin, kako je na drugom mjestu rečeno, jer Laurića Nike nije bilo u onoj prigodi.

Jach Miće. U nedjelju večer došao je u našu luku gradjevni savjetnik inžinir g. Dešković na svom modernom jachtu „Miće“, sa glavnim mu pomagćem g. Treleanom, da pregledaju zanemarenu gradnju obale u Vruljama, koja bi morala biti već gotova, da je više volje kod odlučujućih faktora.

Imenik doprinositelja „Ubožkom Domu“.*

Bilić L. Josip, posjednik . mjesecni K 10 Bogić d. Grgo, lječnik

* Od uprave „Ubožkog Domu“ primamo: Čest. gospodine urednici! Mnogi gradjanin zatočio je, da doznače, koja lica doprinoseš za uzdržanje „Ubožkog Domu“.

Svidjelo se upravi ova opravданa znatiželjnost, te drži, da odazvi njezin, osim što će pojaviti doprinositelje, bit će pobudom mnogom, da stupi u často kolo onih, koji, u koliko im je moguće, našim siromasima pružaju pomoći.

Moljeni ste dakle, da ustupite malo prostora u Vašoj cijenjenoj „Hrvatskoj Rieći“ ovom imeniku i da upozorite na njih naše gradjanstvo, budeći ga neka i nadaje što izdaje podupire „Ubožk Dom“, ovu najlepšu ustanovu našeg grada.

Sa štovanjem
U Šibeniku, 6. studenoga 1911.
Uprava „Ubožkog Domu“.

	mjesecni K	2	PRVA DALMATINSKA TVORNICA
Bergnocić Ivan, tehnik	5	2	„PREDIVA I TKALA“
Batković Dr. Lujo, odvjetnik	4	2	PAŠKO RORA I DRUG
Bijačić kanonik Ivan	2	2	ŠIBENIK - DALMACIJA
Bane-Meichsner obitelj	2	2	SASTAVLJENA IZ NAJNOVIJIH, NAJMODERNIJIH STROJEVA, PRAVI SUKNO (ŠTOFU) ZA ODJELO I KABANE U SVAKOVRSTNIM MODERNIM BOJAMA, IZ SAME ČISTE NARAVNE DOMAČE VUNE,
Bontempo Antonio, trgovac	6	2	2-20
Braun Dr. ličenik	2		
Butat Eugenio, urar	1		
Belamaric Dinko	1		
Crljenko Franje, obrtnik	2		
Culic Ante, trgovac	1		
Comici Domenico, obrtnik	1		
Comici Eugenio, trgovac	1		
Cosolo Ante, obrtnik	2		
Chirighini Giuseppe, trgovac	1		
Delfini Andrija, trgovac	2		
Drežga Josip, posjednik	1		
Drenović dr. Matej, ličenik	2		
Dauer Adolf, trgovac	1		
Dublić dr. Ante, c. k. savj.	5		
Giovannio Rikard, trgovac	3		
Grimani Ivan, trgovac	2		
Gračić dr. Julij, odvjetnik	5		
Gajanović Stjepan, trgovac	2		
Gajanović kanonik Grgo	2		
Hr. vjer. banka	15		
Istenić Franje, trgovac	1		
Inchiori V. et Figli	10		
Ilijadica Krste, posjednik	2		
Inchiori Eredi	6		
Jakovljević Marko, trgovac	2		
Jadronović Krste, obrtnik	1		
Jović Čjurko, posjednik	14		
Karadjole Josip, učitelj	1		
Kulić Vladimir, trgovac	6		
Krstelj dr. Ivo, advokat	10		
Kaleb Tino	1		
Kronja Jerko, posjednik	2		
Magazin Risto	2		
Macario Vincenzo, trgovac	2		
Milosrdnica pokr. bolnice	2		
Marenzi Petar, kovač	2		
Maroli Marko, sudb. činov.	4		
Matavulj Gjuro, obrtnik	1		
Milin Niko, trgovac	2		
Mitrović Jovan, učitelj	1		
Meichsner Vjekosl, mijernik	2		
Medić Ivan, trgovac	16		
Matačić Andre, posjednik	2		
Mirić kanonik Ivan	5		
Mandić Antonio, trgovac	2		
Martinović kan. A. kap. pr.	4		
Montanari ud. G., posjednik	2		
Matačić Giacinto, posjednik	2		
Mazzoleni Giovanni, farmač.	2		
Makale dr. Ante, advokat	5		
Novak Ivana	2		
Negrli Pio, obrtnik	3		
Pasini Frane	1		
Poluš Giovanni	3		
Pauri Rudolf, sudb. činov.	1		
Rattay Ivan, pogl. tajnik	2		
Rapo Dušan, uprav. banke	1		
Rossini Olderic, učitelj	1		
Rude Andrija	1		
Smolčić dr. Vinko, advokat	2		
Sirovica Dinko, obč. tajnik	2		
Sinčić Š. k. ut. nadz.	2		
Šupreri Erminj, trgovac	5		
Šuprek ud. Ana	2		
Stančić Paško, činovnik	1		
Stojaslavjević Gligorije, paroh	2		
Skarpa kanonik Vicko	5		
Samostan sv. Lovre	1		
Samostan sv. Dominika	15		
Samostan sv. Frane	1		
Škalabrin Ante, novinar	1		
Šare Stipe, trgovac	2		
Šušelj Stejan, obrtnik	4		
Šego Kata	2		
Tikulin Ante, trgovac	4		
Tambaćić kanonik Grgo	4		
Triva Dimitrije	4		
Tvrđka Šupuk Ante i Sin	15		
Ucović dr. I. drž. podpredsjed.	7		
Verzina Tereza	2		
Vučić-Budanko Ivan, trgovac	2		
Weisemberger Edm. trgov.	4		
Vučić Vinko, trgovac	2		
Vučić Andre i Sin	2		
Zlatan Nikola	1		
Zigon Auguštin	1		
Zarković Juraj, trgovac	6		

Rado priobijuć ovo pisamce i imenik, molimino naše imućinike, da se otrese apatičnosti, i ugledavši se u druge sugradja, odredje svoj mjesecni obol u plemenitu svrhu, da pomognu siromasima, koji vase, i podpunim pravom, za njihovom pomoći. Tko je voljan doprinati, bilo i malo svemu, neka se prijavi kod čest. gg. trgovaca Ante Mandića ili Vladimira Kulića.

Uredništvo.

PRVA DALMATINSKA TVORNICA

„PREDIVA I TKALA“

PAŠKO RORA I DRUG

ŠIBENIK - DALMACIJA

SASTAVLJENA IZ NAJNOVIJIH, NAJMODERNIJIH STROJEVA, PRAVI SUKNO

(ŠTOFU) ZA ODJELO I KABANE U SVAKOVRSTNIM MODERNIM BOJAMA, IZ SAME ČISTE NARAVNE DOMAČE VUNE,

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

2-20

Skupoča pred 100 godina.

Godina 1911 u pogledu skupoče ima svoju suparnicu u godini 1811. I baš pred 100 godinama vinogradarstvo je trpjelo težke krize kao danas, i skupoča, osobito mes, bljaše tolika da su se mnogi građevi težko tužili, baš kao danas.

Jedna novina u Poznjanu, u jednom dopisu iz Lavova, priestolnice poljskog kraljevstva, u broju od 1 studenoga 1811 piše: „Pošto su mesari kod okskrbljivanja našega grada mesom udarili visoke cene za jednu faturu mesa, to je vlada objavila, da je svakomu slobodno sve vrsti mesa u Lavov dozvoliti i prodavati. Tvrdoglavim mesarima, kojih je 22, i čija su imena već objelodanjena, pod prianjom kazne zabranjena je svaka trgovina marve i mesa. Ali da grad Lavov uvek bude okskrbljen mesom, vlada je imenovala jedno povjerenstvo gradjana, koji će uživati povjerenstvo občinstva, koji će se skrbiti da uvek u pripravi dovoljno blaga, e da občinstvu nikad mesu ne uzmanjiva.“

Kako vidimo, pred 100 godina radilo se malo drugče nego danas. Onda nije bilo zatvaranja granica niti dugotrajnih razprava, hoće li se i u koliko će se mjeri dozvoliti uvoz mesa iz Argentine.

Kako vidimo, ova strašna skupoča nakon 100 godina opetuje se. A ako se povrati god. 2011? Tješimo se da od nas redko koji će to doživiti.

2000 hitaca na tri čovjeka.

Prošloga petka u Lodzu u Rusiji tri terorista bježeći pred redarstvom ranije šest prolaznika u jednog tajnog redarstvenika te pobegao u jednu kuću i zabilježio se protiv policije. Tek dan kasnije nakon obsade od 30 sati uspješno je policiji predrijeti u kuću, gdje je našla vodju razbojnika mrtvu.

O ovog obsadi, koja dozivlje u pamet obsada Fort Chabrola u Parizu, javljaju se slijedeće potankosti.

Kuća, u koju se zakloniš razbojnici, bila je obkoljena od redarstva i od jednog odjela vojnica sa puščanim strojevima. Izplijeno je u kuću preko 2000 hitaca. Puščani strojevi izbacivaju svoje bitce u času kada bi se koji od razbojnika pokazao na prozoru ili na krovu.

Najstrašniji od one trojice razbojnika jest neki Banaziak, koji je pripadao čeli teroriste Dlužnjevskoga, koji se je pred nekoliko mjeseci u Lodzu na jednak način branio kao sada Banaziak. Dlužnjevskova žeta bila je onda obkoljena i kuća, u kojoj se oni zabilježili, upaljena je, tako da su svi razbojnici našli smrt u plamenu.

Kada je ovu trojicu razbojnika policijski časnik pozvao da se predaju, odgovorio je Banaziak: „Mi imamo još dosta münicie! Imamo još dosta vremena da se predademo!“

Kuća je na to od policije i vojske upaljena. Pred kuću postavljena je jedna vatrogasnica stračilja, da se uzmognе, ako se razbojnici predaju, vatru odmah ugasiti. Sve kuće u susjedstvu i u blizini učinica Dijahu izpraznjene.

U okolini kuće pratilo je više tisuća osoba ovaj prizor, sličan dogadjajima u Houndsditchu u Londonu. Tek sutradan u jutro uspješno je redarstvo provaliti u kuću.

Unisav u kuću redarstvo nije našlo na nikakav odpor. U jednoj sobi u podkrovju našli su lješnici četvorodje Banaziaka sa prostrieljenom glavom. Neizvjestno je da li je Banaziak počinjak samoubojstva ili je pogoden od hitaca vojske. Kuća je na to pretražena u tančine, ali ostala dva razbojnika nije se moglo naći. Postavljena je jaka straža da pazi, ne bi li se mogli pronaći.

Usmrćeni Banaziak svojedobno usmrtil je policijskog agenta Kočoreka i bio je upijet u nedavnom napadaju na jedan vlak, kada je ugrabiljeno 12.000 rubalja.

Sestra Banaziakova radi svog revolucionarstva progvana je u Sibir.

Za ove tridesetne obsade devet osoba je ranjeno.

Čuti Carusa pa — umrjeti.

Glasoviti talijanski pjevač Caruso, kada je u zadnje vrijeme imao gostovanje u Berlinu, primio je jednog dana slijedeće pismo:

Velećenjeni gosp. Caruso! Imam našanu, da se svojevoljno odselim od ovog sveta, ali ovi svoji odlučni nism mogao izvršiti prije nego Vas čujem pjevati. Vi nemožete da mi predstaviti, kako će mi lako biti umrjeti kad pomisljam, da će mi Vaš glas pjevati oprostnu pjesmu. Možda biste mi mogli pobrinuti, da dobijem ulaznicu za Vaš koncert uz običnu cenu, jer ja imam baš toliko novca da mogu živjeti do Vašeg gostovanja i kupiti ulaznicu za deset maraka. Ovaj račun uvjerit će Vas, da ja istinu govorim:

Imovina 35 maraka.
Hrana i stan 5 maraka.

3 dana udždravanja 15 maraka

1 ulaznica 10 "

Nuzgredni izdatci za kazahšt . 3 "

Oružje i naboji 2 "

Upukno 35 maraka.

Kada je Caruso primio ovo pismo, kako je vrlo praznovjeren, uzručio je, jer se pobojava, ako onom čovjeku na pomoći, da njegovost gostovanja u Berlinu neće imati sreće. Dao se je dakle na posao, da nadje onog nesretnika, ali, kako pismo nije imalo nikakvog podpisa, sav trud bio mu užadan. Ipak Caruso kupi sam jednu ulaznicu, predaje ju blagajniku, neka ju za 10 maraka izruchi onome ko bude tražio ulaznicu uz tu cenu.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gostovanje u Berlinu i to s razloga što je znao da pjeva oprostnu pjesmu jednom nesretniku, da mu tako pojepša zadnje časove života.

Caruso je kasnije sam pripovedao, da nije nikada tako krasno pjevao, kao za gost